

alle 3 Batailloner og uddannedes der, hvorved unegtelig den Ulempe fremstaar, at Antallet af Bataillonerne bliver væsentlig ringere. Jeg mener imidlertid, at naar en saa gammel og erfaren Militær er af denne afvigende Mening, kunde det være af Interesse for det høie Thing at blive gjort bekendt dermed. — Til § 12, som angaar Udtagelsen af de fornødne Befalingsmænd, er der stillet Endringsforslag under Nr. 35 og 36. Jeg skal ikke videre opholde mig ved at omtale Forslaget under Nr. 35, men gaa over til det under Nr. 36 stillede og bemærke, at jeg intet har at erindre mod Antallet af de Befalingsmænd, der foreslaas udtagne ved de forskjellige Baaben. Det er det samme Antal, som Lovforslaget ønsker, reduceret naturligvis i det Forhold, hvori Udbelingerens Antal er blevet reduceret. — § 13 handler om den fortsatte Tjeneste. Dertil er der stillet Endringsforslag under Nr. 38—48. Jeg kan imidlertid hurtigt komme over samtlige disse Endringsforslag. Det Forslag, der er fremsat under Nr. 38, kan naturligvis paa ingen Maade tiltrædes. Jeg maa bemærke, at det ganske sikkert har den store Fordel at reducere Budgettet til en Sum af maaste $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men jeg maa dog formene, at denne Sum er en meget for høi Betaling for den Hær, som derved erholdes. At give 2 Millioner Kr. mere vilde altid være godt Kjøb, naar man ser hen til, hvilken Hær man da vilde faae, idet man da vilde faae en meget brugbar Hær, medens man efter Mindretallets Forslag vil faae en Hær, som aldeles ingen Nytte er til. Man vilde i saa Fald meget bedre, som det ærede 4de Mindretal (Kjøer) antager, kunde nøies med en ganske lille Politistyrke istedet. — Endringsforslaget under Nr. 39 kan jeg naturligvis tiltræde, ligeledes Endringsforslag under Nr. 40. Det har allerede været omtalt af et æret Medlem, at denne Deling af Winterstyrken i 2 Dele, hver Del paa 100 Mand, som skulle være 6 Maaneeder i Tjenesten, kunde have sine Fordele. Jeg er af samme Mening, uagtet jeg foretrækker kun at have 100 Mand til Tjeneste i de 12 Maaneeder, navnlig af Hensyn til, at man da vilde kunne give disse en bedre Uddannelse, og at man da virkelig vilde kunne gjøre Nytte ved Timer i Modersmaalet, Skrivning og Regning. Jeg er bange for, at en saa kort Tid som 6 Maaneeder ikke forklar, fordi denne korte Tid skal bruges til saa meget Andet. Men jeg er heller ikke blind for den Fordel, at de 200 Mand, som have faaet en sex Maaneders længere Uddannelse end de Hjemsendte, nok kunne give Bataillonen et større Sammenhold og større Brugbarhed. Jeg kan imidlertid ikke gaa saa vidt at anse denne Fordel for saa stor, at man af den Harsag skalde kunne slaa en Indførelse bort, dertil maatte saa endnu mere. — Endringsforslaget under Nr. 46 kan jeg naturligvis tiltræde og ligeledes de En-

dringsforslag, der ere stillede under Nr. 47 og 48. — Til § 14 er der stillet et Endringsforslag under Nr. 50, som jeg ikke anser for heldigt. Jeg tror, det vil være rigtigt at udtale i Loven, at Befalingsmændseleverne i det sidste Salvaar eller i den sidste Tid skulle gjøre Tjeneste som Befalingsmænd. At uddanne disse Folk, sende dem hjem og saa i Krigstid udnævne dem til Befalingsmænd har sine store Ulemper. Man maa virkelig give dem Leilighed til i nogen Tid at hve tjent som Befalingsmænd, ikke alene for at se, hvad de i det Hele taget due til, men ogsaa for at de kunne faae nogen Rutine. Quid det for Exempel viste sig, at de vare fuldstændig uduelige, saa vilde det være fornuftigere, naar man i Krigstid skalde til at udnævne Befalingsmænd, at gjøre Folk til Befalingsmænd, der maaste slet ikke vare uddannede dertil. Deres naturlige Anlæg vilde maaste gjøre bedre Fyldest end disse flette vernepligtige Befalingsmænd. — § 15 omhandler Forslaget til aarlige Dvølfser. Dertil er stillet Endringsforslag under Nr. 51, 52 og 53. Forslaget unoer Nr. 51 behøver jeg ikke at berøre, det gaar ud paa, at hele Paragrafen skal gaa ud. Forslaget under Nr. 52 indeholder en fortsat Uddannelse foretaget paa en Maade, som jeg kan tiltræde. Det gaar nemlig ud fra, at samtlige Batailloner skulle være af ungt Mandskab, og da kan man nøies med to Indførelser. Naar der i Lovforslaget var foreslaaet tre Indførelser, saa var det betinget derved, at de 10 Batailloner var gammelt Mandskab. Det er altsaa den Fordel, der er ved Endringsforslaget og ved det, der er vedtaget iforgaars, at disse 20 Batailloner alle skulle være ungt Mandskab, at man nemlig kan nøies med en Indførelse mindre; men det har i og for sig ogsaa sin store Fordel at sammensætte Brigaderne af ungt og gammelt Mandskab, som der er foreslaaet i Lovforslaget, nemlig den, at, naar man, saaledes som Forholdene nu ere, vil mobilisere en Del af Hæren, at der nemlig ikke er Tale om, at alt vaabensført Mandskab skal holdes til Baaben, saa kan man nøies med at mobilisere de Batailloner, som indeholde ungt Mandskab, og lade det gamle blive hjemme. Naar derimod samtlige Batailloner sammensættes med ungt Mandskab eller rettere sagt af Mandskab af samme Aldersklasse, saa bliver der mobiliseret en Del af Bataillonerne, og der maa altsaa de Hjemsendte og de Gamle møde med, medens andre Batailloner forblive hjemme. Det er altsaa en meget ulige Fordeling af Tjenestehyrden, der da fremstaar Altsaa, under Forudsætning af, at Bataillonerne blive fuldstændig ens sammensatte af lige gamle Aldersklasser alle, vil en to Gange gjentagen Indførelse være tilstrækkelig. Endringsforslaget, der er stillet under Nr. 56, har endog en Forbedring, idet Rytterregimenterne faae en noget forøget Uddannelse, hvilket jo ikke er Tilfælde med de andre Baaben, hvor i det